

[Pradžia](#) > ... > [Teisės Specialistų Paieška](#) > [Teisinių Profesijų Rūšys](#) > Luxembourg

Teisinių profesijų rūšys

Turinį pateikė

Liuksemburgas

Liuksemburgas

Šiame skyriuje apžvelgiamos įvairios teisininkų profesijos.

Teisininkų profesijos. Įžanga

Šiame skyriuje pateikiama informacija apie teisininkų profesijas (profesijos apibūdinimas, sąlygos ją įgyti ir pan.).

Teismų sistemos apžvalga

Liuksemburge teismai skirstomi į dvi šakas: bendrosios kompetencijos ir administracinius. Tai, kurios šakos teismas nagrinės bylą, lemia ginčo pobūdis.

Bendrosios kompetencijos teismai (pranc. *l'ordre judiciaire*) – tai trys taikos teismai (pranc. *Justices de Paix*), du apygardos teismai (pranc. *Tribunaux d'arrondissement*), vienas apeliacinis teismas (pranc. *Cour d'Appel*) ir vienas kasacinis teismas (pranc. *Cour de Cassation*). Šių teismų jurisdikcijai daugiausia priskiriamos bylos, susijusios su civiline, komercine, baudžiamąja ir darbo teise. Šiai šakai priklauso tiek teisėjai (pranc. *magistrats du siège*), tiek prokurorai ar prokurorų pavaduotojai (pranc. *magistrature debout*).

Administraciniai teismai – tai vienas pirmosios instancijos administracinis teismas (pranc. *Tribunal administratif*) ir vienas administracinis teismas (pranc. *Cour administratif*). Šie teismai nagrinėja administracines ir mokestines bylas (pranc. *impôts directs*).

Konstitucinį Teismą (pranc. *Cour constitutionnelle*) sudaro bendrosios kompetencijos ir administracinių teismų teisėjai. Šis teismas tikrina, ar įstatymai atitinka Konstituciją – aukščiausią teisinę galią turintį šalies teisės aktą.

Teisėjai

Tapti teisėju galima dviem būdais:

Konkursinio egzamino laikymas

Būsiami teisėjai, tai yra teisininkai praktikantai (pranc. *attachés de justice*), turi laikyti konkursinį egzaminą. Šį egzaminą laikyti leidžiama tik tiems kandidatams, kurie atitinka šias sąlygas:

1. yra Liuksemburgo piliečiai;
2. naudojasi visomis pilietinėmis ir politinėmis teisėmis ir įrodo gerą reputaciją;
3. turi Liuksemburgo universitete įgytą visavertį teisinį išsilavinimą, atitinkantį pripažįstamą magistro laipsnį, arba visavertį užsienyje įgytą teisinį išsilavinimą, atitinkantį magistro laipsnį, kuris yra priimtinas ir pripažįstamas už aukštąjį mokslą atsakingo ministro pagal iš dalies pakeistą 1969 m. birželio 18 d. Aukštojo mokslo ir užsienyje įgyto išsilavinimo ir diplomų pripažinimo įstatymą;
4. pakankamai gerai moka liuksemburgiečių, prancūzų ir vokiečių kalbas;
5. yra atlikę ne trumpesnę kaip dvylikos mėnesių teisėjo arba notaro praktiką;
6. atitinka privalomus fizinės ir psichinės sveikatos reikalavimus ir turi tai patvirtinančius sveikatos ir psichikos būklės patikrinimo dokumentus.

Teisėjų konkursinių egzaminų laikymą organizuoja teisininkų praktikantų įdarbinimo ir mokymo komisija (toliau – komisija). Ją sudaro tik teisėjai. Šį konkursinį egzaminą, kuris laikomas raštu, sudaro trys civilinės teisės ir civilinio proceso, baudžiamosios teisės ir baudžiamojo proceso bei administracinės teisės ir administracinių ginčų testai. Iš esmės laikant testus reikia parengti teismo sprendimą arba nutartį. Egzaminą išlaiko tie kandidatai, kurie iš viso surenka ne mažiau kaip tris penktadalius taškų, kuriuos galima gauti už visus tris testus, ir ne mažiau kaip pusę taškų, kuriuos galima gauti už kiekvieną testą. Kandidatų reitingą pagal galutinį įvertinimą sudaro komisija. Kandidatai į pareigas priimami pagal reitingą.

Įdarbinimas pagal prašymo dokumentaciją

Tai alternatyvi įdarbinimo procedūra, kuri taikoma tik tada, kai konkursinį egzaminą išlaiko mažiau teisininkų praktikantų nei kiekvienais metais nustato teisingumo ministras.

Kandidatams keliami šie reikalavimai:

1. tenkinti tam tikras sąlygas, kurios taikomos konkurencinį egzaminą norintiems laikyti kandidatams, t. y. 1, 4 ir 6 sąlygas;
2. turėti diplomą, kuriame nurodytas praktikos atlikimas;
3. būti išdirbus advokatu ne mažiau kaip penkerius metus.

Komisija kandidatus kviečia asmeninio pokalbio. Šiame pokalbyje dalyvauja psichologijos specialistas, kuris pateikia pagrįstą išvadą dėl kiekvieno kandidato. Kandidatai atrenkami pagal papildomų Liuksemburgo teisės kursų baigiamųjų egzaminų ir teisminės praktikos baigiamųjų egzaminų rezultatus, profesinę patirtį, papildomas kvalifikacijas ir publikacijas. Kandidatų atranką vykdo komisija.

Konstitucija užtikrinamas teisėjų nepriklausomumas nuo politinės valdžios, todėl jie neatšaukiami. Bet koks teisėjas iš pareigų gali būti atleistas arba jo įgaliojimai gali būti sustabdyti tik teismo sprendimu. Be to, teisėją į kitas pareigas galima perkelti tik jam sutikus ir paskyrus naują teisėją. Tačiau įstatymo nustatytais sąlygomis teisėjų įgaliojimai gali būti sustabdyti, jie gali būti atleisti arba perkelti į kitas pareigas dėl ligos ar netinkamo elgesio.

Teisėjo pareigos nesuderinamos su vyriausybės nario, parlamento nario, mero, mero pavaduotojo arba savivaldybės tarybos nario, valstybės tarnautojo, privačiojo sektoriaus darbuotojo, notaro, antstolio, kariškio, dvasininko ir advokato pareigomis. Teisėjai yra nešališki ir privalo laikytis profesinės paslapties. Jų darbo užmokestis nustatytas įstatymu.

Daugiau informacijos pateikiama Teisingumo ministerijos interneto svetainės [teisėjo profesijos puslapyje](#).

Advokatai

Advokato (pranc. *avocat*) profesija reglamentuojama iš dalies pakeistu 1991 m. rugpjūčio 10 d. Advokatūros įstatymu.

Advokato profesija – tai nepriklausoma laisvoji profesija. Advokatai savo profesija gali verstis individualiai. Jie taip pat gali sudaryti advokatų kontorą, turinčias juridinio asmens statusą. Advokatai vieninteliai gali padėti ar atstovauti šalims, teikti jų reikalavimus bet kokiems teismams ir juos ginti, priimti šalių dokumentus, kad pateiktų juos teisme, rengti ir pasirašyti reikiamus procesinius dokumentus, ir parengti bylą jos nagrinėjimui teisme.

Paprastai tik advokatai gali nuolat teikti teises konsultacijas už užmokestį arba kitiems asmenims rengti rašytinius aktus. Be to, advokatai atstovauja savo klientams arba jiems padeda tarptautiniuose teismuose, pavyzdžiui, Europos Sąjungos Teisingumo Teisme arba Europos Žmogaus Teisių Teisme. Advokatai privalo laikytis profesinės paslapties – ši nuostata susijusi su viešąja tvarka ir už jos pažeidimą taikomos baudžiamosios sankcijos.

Kad advokatas galėtų dirbti Liuksemburge, jis privalo būti įtrauktas į Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje įsteigtos advokatūros sąrašus. Ši nuostata taip pat taikoma Europos šalies advokatui, norinčiam dirbti Liuksemburge pagal kilmės šalyje įgytą profesinį vardą.

Advokatūros (pranc. *ordre des avocats*) registras apima šešis sąrašus:

1 sąrašas: teismo advokatai (pranc. *avocats à la Cour*)

2 sąrašas: advokatai

3 sąrašas: garbės advokatai (pranc. *avocats honoraires*)

4 sąrašas: Europos Sąjungos advokatai, dirbantys pagal kilmės šalyje įgytą profesinį vardą

5 sąrašas: advokatų kontoros, dirbančios kaip teismo advokatai

6 sąrašas: kitos advokatų kontoros.

Siekiant būti įtrauktam į Liuksemburgo advokatūros sąrašus reikia atitikti šias sąlygas:

- įrodyti gerą reputaciją;
 - patvirtinti, kad įvykdytos leidimo atlikti teisminę praktiką sąlygos arba išlaikytas kvalifikacinis egzaminas, kitos Europos Sąjungos valstybės narės advokatams nustatytas iš dalies pakeistu 1991 m. rugpjūčio 10 d. įstatymu, kuriuo nustatoma advokatams taikoma bendroji aukštojo mokslo diplomų, išduodamų baigus ne trumpesnę kaip trejų metų profesinį mokymą, pripažinimo sistema; arba patvirtinti, kad įvykdytos sąlygos, taikomos registruojant advokatus, Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje besiverčiančius advokato praktika pagal kilmės šalyje naudotą profesinį vardą, taikant iš dalies pakeistą 2002 m. lapkričio 13 d. įstatymą, kuriuo į Liuksemburgo teisę perkeliama 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/5/EB, skirta padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija; pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą mokėti teisės aktų kalbą ir administracines bei teismuose vartojamas kalbas;
 - būti Liuksemburgo arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės piliečiu;
 - mokėti teisės aktų kalbą ir administracines bei teismuose vartojamas kalbas, kaip nustatyta pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą, nepažeidžiant iš dalies pakeisto 1991 m. rugpjūčio 10 d. įstatymo 31 straipsnio 1 dalies. Liuksemburgiečių ir vokiečių kalbos žodinio supratimo lygis turi atitikti Bendros Europos kalbų mokėjimo orientacinės sistemos B2 lygį, kalbėjimo – B1 lygį, vokiečių kalbos rašytinio teksto supratimo – B2 lygį. Prancūzų kalbos supratimo, rašymo ir kalbėjimo lygis pagal tą pačią sistemą turi atitikti B2 lygį.
- Nukrypstant nuo pirmesnėje pastraipoje išdėstytų nuostatų, 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB, skirtos padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, 10 straipsnyje nurodyti Europos valstybių narių advokatai juos įtraukiant į advokatūros 1 sąrašą privalo tik įrodyti, kad gerai moka teisės aktų kalbą, kaip numatyta pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą, jei jie savo profesinę veiklą apriboja taip, kad jiems nereikia gerai mokėti kitų kalbų, nurodytų minėtame įstatyme. Reikalaujamas kalbų mokėjimo lygis yra toks pats, kaip nurodyta pirmesnėje pastraipoje.

Papildomi patikslinimai dėl kalbų mokėjimo reikalavimų

Individualiai užsiregistravę advokatai privalo gerai mokėti teisės aktų kalbą pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą, taip pat visas kalbas, reikalingas vykdant profesinę veiklą, nepažeidžiant pirmiau nurodytų nuostatų.

Į 2 sąrašą įrašyti advokatai, be kita ko, privalo mokėti Didžiosios Liuksemburgo Hercogystės administracines ir teismuose vartojamas kalbas, reikalingas vykdyti jų pareigas teisminės praktikos metu.

Advokatas, kuris imasi bylos, privalo turėti reikalingą profesinę ir kalbinę kompetenciją; priešingu atveju jam gali būti taikomos drausminės sankcijos.

Advokatūros taryba, atsiklaususi teisingumo ministro nuomonės, gali atleisti nuo pilietybės sąlygos, jei patvirtinama, kad tokios sąlygos nekelia Europos Sąjungai nepriklausanti valstybė, kurios pilietis yra kandidatas. Ta pati nuostata taikoma kandidatams, turintiems politinio pabėgėlio statusą ir teisę į prieglobstį Liuksemburge.

Tik advokatai, įtraukti į 1 sąrašą, turi teisę dirbti advokatais teisme (pranc. *avocat de la Cour*). Kad advokatai būtų įtraukti į 1 sąrašą, jie turi:

- būti baigę dvejų metų teisminę praktiką ir būti sėkmingai išlaikę baigiamąjį praktikos egzaminą, kaip ir į 2 sąrašą įtraukti advokatai,
- būti išlaikę kvalifikacinį egzaminą, kitos Europos Sąjungos valstybės narės advokatams nustatytą iš dalies pakeistu 1991 m. rugpjūčio 10 d. Įstatymu, kuriuo nustatoma advokatams taikoma bendroji aukštojo mokslo diplomų, išduodamų baigus ne trumpesnę kaip trejų metų profesinį mokymą, pripažinimo sistema,
- arba patvirtinti, kad, būdami Europos šalies advokatai, kuriems leidžiama verstis advokato praktika pagal kilmės šalyje naudotą profesinį vardą, ne trumpiau kaip trejus metus pagal Liuksemburgo teisę, įskaitant Europos Sąjungos teisę, vykdė faktinę ir reguliarią veiklą Liuksemburge, arba jiems turi būti taikomos iš dalies pakeisto 2002 m. lapkričio 13 d. Įstatymo, kuriuo į Liuksemburgo teisę perkeliama 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/5/EB, skirta padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, 9 straipsnio 2 dalies nuostatos.

Tik teismo advokatai turi teisę atlikti veiksmus, kuriems pagal įstatymus ir kitus teisės aktus reikalingas teisinis atstovas, t. y. atstovauti šalims Konstituciniame Teisme, administraciniuose teismuose, Aukščiausiąjame Teisingumo Teisme ir apygardos teismuose, nagrinėjančiuose civilines bylas, pateikti šalių reikalavimus, priimti jų dokumentus bei įrodymus ir juos pateikti teisme, pasirūpinti, kad būtų tinkamai pasirašyti dokumentai, ir parengti bylą nagrinėjimui teisme.

Į 2 sąrašą įtraukti advokatai ir į 4 sąrašą įtraukti Europos šalių advokatai, kuriems suteikta teisė verstis advokato praktika pagal kilmės šalyje naudotą profesinį vardą, tuos pačius veiksmus gali atlikti tik tuomet, jeigu jiems padeda teismo advokatas, įtrauktas į 1 sąrašą. Kadangi nėra apribojimų dėl atstovavimo šalims teismuose, kuriuose teismo advokatas dalyvauti neprivalo, į 2 arba 4 sąrašus įtraukti advokatai juose šalims gali atstovauti be teismo advokato pagalbos.

Mokantis advokato profesijos, reglamentuojamos 2009 m. birželio 10 d. Didžiojo hercogo potvarkiu dėl teisminės praktikos organizavimo ir teisės tapti notaru reglamentavimo, atliekama profesinė praktika, kurią sudaro papildomas Liuksemburgo teisės kursas, ir po jo atliekama praktinė stažuotė.

Gavę papildomo Liuksemburgo teisės kurso baigimo pažymėjimą, praktikantai turi teisę būti įtraukti į vienos iš Liuksemburgo advokatūros 2 sąrašą.

Teisminės praktikos tikslas – išmokyti advokato profesijos. Baigęs universitetines studijas, praktikantas įgyja išsamių teisės žinių, o lankydamas papildomą Liuksemburgo teisės kursą jas papildo specialiomis žiniomis apie Liuksemburgo teisę. Atliekant teisminę praktiką daugiausia dėmesio skiriama advokato praktikos mokymuisi – praktikantas dirba prižiūrimas praktikos vadovo ir lanko paskaitas, kurių konkretus tikslas yra mokytis profesijos.

Atlikus ne trumpesnę kaip dvejų metų praktiką laikomas baigiamasis praktikos egzaminas. Išlaikęs šį egzaminą, pretendentas tampa teismo advokatu ir įtraukiamas į 1 sąrašą.

Motyvuotu ir pagrįstu praktikanto prašymu vykdomasis komitetas gali leisti jam atlikti ne trumpesnę kaip trijų mėnesių ir ne ilgesnę kaip šešių mėnesių teisminę praktiką advokato kontoroje, esančioje kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje. Šis praktikos laikotarpis, kuriam suteiktas tinkamas leidimas, įskaičiuojamas į teisminės praktikos laiką.

Advokatai priskiriami advokatūrai (pranc. *ordre des avocats*) – nuo valdžios institucijų ir teismų nepriklausomai asociacijai. Yra Liuksemburgo advokatūra ir Dykircho advokatūra. Kiekviena advokatūra turi juridinio asmens statusą. Advokatūrą sudaro šie organai: asamblėja, taryba, pirmininkas, drausmės ir administracijos taryba, prižiūrinti visų advokatų darbą.

Daugiau informacijos pateikiama Teisingumo ministerijos svetainės [advokato profesijos puslapyje](#).

Notarai

Notarų skaičius nustatomas didžiojo hercogo potvarkiu pagal iš dalies pakeisto 1976 m. gruodžio 9 d. Notariato (pranc. *notaire*) organizavimo įstatymo 13 straipsnį. Šiuo metu visoje šalyje yra 36 notarai.

Notarai – tai valstybės pareigūnai, kurių pareigos – registruoti visus dokumentus ir sutartis, kuriuos šalys turi ar nori patvirtinti kaip autentiškus, turinčius tokią pat galią kaip valdžios institucijų dokumentai, užtikrinti, kad juose

būtų nurodyta data, saugoti juos ir išduoti kopijas bei nuorašus.

Notarams draudžiama patiems arba per tarpininką tiesiogiai arba netiesiogiai vykdyti verslą, būti komercinės bendrovės arba pramonės ar prekybos įmonės vadovais, tikraisiais nariais, generaliniais direktoriais arba likvidatoriais; dalyvauti administruojant ir prižiūrint bendrovės, įmonės ar agentūras, kurių veiklos tikslas – pirkti, parduoti, padalyti ar statyti nekilnojamąjį turtą, arba turėti šioje srityje kokių nors interesų; palaikyti su minėtomis bendrovėmis, įmonėmis ar agentūromis nuolatinius santykius, kurie trukdytų šalims laisvai pasirinkti notarą; kaip įprastą veiklą vykdyti banko, diskonto ir tarpininkavimo operacijas arba biržos spekuliacijas, išskyrus diskonto operacijas, atliekamas vykdant su jų pareigomis susijusią veiklą; priimti indėlius, išskyrus indėlius, pateikiamus siekiant atlikti arba atliekant su jų pareigomis susijusią veiklą, arba išmokamą paveldėjimą; teikti savo paslaugas bet kokioje byloje, kurioje jie yra suinteresuotoji šalis; naudotis tarpininkų paslaugomis, kad šie atliktų veiksmus, kurių tiesiogiai negali atlikti notarai; bet kokių pagrindų naudotis verslo paslaugų agentų ar nekilnojamojo turto agentų paslaugomis.

Pagal Civilinio kodekso nuostatas notaro patvirtinti dokumentai yra autentiški; jie vykdytini, jeigu juose pateikiamas nurodymas apie prievolę juos vykdyti. Notarai dokumentus privalo rengti prancūzų arba vokiečių kalba pagal kliento pasirinkimą.

Notarai savo pareigas vykdo visoje šalies teritorijoje. Vykdydami savo pareigas jie prisideda prie valdžios įgaliojimų įgyvendinimo.

Notarų rūmus (pranc. *Chambre des Notaires*) sudaro septyni nariai, kuriuos notarų generalinė asamblėja renka iš šalies notarų.

Be įgaliojimų, kurie Notarų rūmams suteikiami įstatymais ir kitais teisės aktais, jie, be kita ko, vykdo šias funkcijas:

- užtikrina, kad notarai laikytųsi drausmės, vykdo su drausme susijusius įgaliojimus per Rūmų drausmės tarybą, užkertama kelią bet kokiems notarų ginčams arba sutaiko notarus jiems kilus; jeigu notarai nesutaikomi, pateikia nuomonę dėl ginčo;
- sutaiko notarus ir trečiuosius asmenis kilus bet kokiems jų ginčams;
- teikia savo nuomonę dėl ginčų, susijusių su notarų apskaičiuotu atlyginimu, užmokesčiu, honoraru, mokėjimais ir išlaidomis, ir dėl visų ginčų, šiuo klausimu pateiktų nagrinėti civilinių bylų teismams;
- saugo protokolų originalus, tikrina notarų apskaitą;
- atstovauja Liuksemburgo notarams gindami jų teises ir interesus.

Drausmės tarybą sudaro Liuksemburgo apygardos teismo pirmininkas arba jį, kaip pirmininką, pavaduojantis teisėjas ir keturi Notarų rūmų nariai, skiriami pagal jų darbo stažą.

Drausmės taryba visų notarų atžvilgiu vykdo su drausme susijusius įgaliojimus, taikomus pažeidus įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytą notaro pareigų vykdymo reikalavimus, profesinių nusižengimų ir aplaidumo atvejais, įvykdžius profesiniam diskretiškumui, orumui, garbingumui ir sąžiningumui prieštaraujančius veiksmus – šių įgaliojimų vykdymas nepanaikina galimybės dėl tų pačių veiksmų pareikšti ieškinį teisme. Drausmės tarybos sprendimus apeliacine tvarka gali apskųsti tiek kaltu pripažintas notaras, tiek valstybės generalinis prokuroras. Apeliacinis skundas teikiamas Aukščiausiojo Teisingumo Teismo civilinių bylų skyriui, priimančiam galutinį sprendimą.

Kad būtų galima eiti notaro pareigas, reikia:

- būti Liuksemburgo arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės piliečiu;
- naudotis visomis pilietinėmis ir politinėmis teisėmis;
- būti sulaukus 25 metų ir turėti kandidato notaro pareigoms eiti diplomą pagal Liuksemburgo teisės aktus (pagal dabartinę sistemą) arba [pažymėjimą apie atliktą praktiką](#), reikalaujamą, kai siekiama eiti notaro pareigas (pagal ankstesnę sistemą);
- gerai mokėti teisės aktų kalbą ir administracines bei teismuose vartojamas kalbas, kaip nustatyta pagal 1984 m. vasario 24 d. Kalbų vartojimo tvarkos įstatymą.

Daugiau informacijos pateikiama Teisingumo ministerijos interneto svetainės [notaro profesijos puslapyje](#).

Kitos teisininkų profesijos

Antstoliai

Teismo antstoliai (pranc. *huissiers de justice*) – tai valstybės pareigūnai, kurie vieninteliai turi teisę:

- įteikti dokumentus ir savo pasirašytus aktus, įteikti dokumentus pagal įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, jeigu įstatymais neregamentuojamas įteikimo būdas;
- imtis veiksmų, kad būtų vykdomi teismo sprendimai ir kiti tiesiogiai vykdytini dokumentai.

Teismo antstoliai gali:

- teisminiu ar neteisminiu būdu išieškoti visų rūšių skolas. Šis įgaliojimas apima teisę ieškovų vardu pasirašyti prašymus išduoti mokėjimo įsakymus arba periodinių išmokų arešto orderius;
- įvertinti baldus, namų apyvokos daiktus bei areštuotas prekes ir rengti jų viešą pardavimą pagal susijusius įstatymus ir kitus teisės aktus.

Teismas gali paskirti teismo antstolį, kad šis sudarytų:

- grynai faktinių aplinkybių konstatavimo protokolus, nepateikdamas jokios nuomonės dėl faktinių ar teisinių padarinių, kurie dėl to gali kilti;
- tokio pat pobūdžio protokolus privačių asmenų prašymu; abiem atvejais šie protokolai laikomi įrodymais, kol nepateikiama priešingų įrodymų.

Teismo antstolių įkainiai nustatomi didžiojo hercogo potvarkiu.

Teismo antstolių rūmai (pranc. *Chambre des huissiers de justice*) atstovauja antstoliams nacionaliniu lygmeniu. Juos administruoja trijų narių taryba, kurią sudaro pirmininkas, sekretorius ir išdininkas. Pirmininkas Teismo antstolių rūmams atstovauja teisminiu ir neteisminiu būdu.

Daugiau informacijos pateikiama Teisingumo ministerijos interneto svetainės [teismo antstolio profesijos puslapyje](#).

Teismo kancleriai

Vyriausiasis teismo kancleris (pranc. *greffier en chef*) vadovauja teismo kanceliarijai ir darbuotojams. Vyriausiojo teismo kanclerio administracinėms funkcijoms priskiriamas advokatams ir fiziniams asmenims skirtų kopijų (pvz., santuokos nutraukimo liudijimų, skirtų nuorašams užsienyje) išdavimas, procesinių dokumentų kopijų išdavimas, ranka rašytų testamentų ir paveldėjimo teisės liudijimų priėmimas saugoti, teismo kanclerių prisaikdinimas, visuotinių susirinkimų ir statistinių duomenų rengimas bei archyvų priežiūra. Teismo kancleris taip pat priima skundus dėl teisėjų nešališkumo.

Teismo kancleriai padeda teisėjams rengti atitinkamus aktus ir dokumentus, visų pirma vykstant teismo posėdžiams, išklausti šalis, atlikti tyrimus, patikrinimus vietoje, skrodimą, sudaryti bankrutuojančio asmens turto aprašą, rengti teismo sprendimus ir vykdyti asmenų, kuriems taikoma globa, apklausas. Teisėjas negali dirbti be teismo kanclerio.

Teismo kanclerių pareigos nustatytos iš dalies pakeisto 1980 m. kovo 7 d. Teismų sistemos įstatymo 78 straipsnyje ir tolesniuose straipsniuose.

Profesijos įgijimo tvarka reglamentuojama 1979 m. balandžio 16 d. įstatymu, nustatančiu [bendrąjį valstybės tarnautojų darbo reglamentą \(su pakeitimais\)](#).

Susijusios nuorodos

[Teisingumo ministerija](#)

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos valstybės narės. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Europos Komisija nepriima jokios atsakomybės ar teisinių įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą ar nurodomą informaciją ar duomenis. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.